

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23S/184/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6016201088
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6016201088.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Mikulajovej a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej, v právnej veci žalobcu: INVESTANO, s.r.o., so sídlom Podháj 57, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 44 361 769, zast. advokátkou: JUDr. Ing. Linda Kovandová LL.M, so sídlom Janka Kráľa 1, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo SR, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 104093933/2016 zo dňa 12.10.2016, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19.12.2016 domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 104093933/2016 zo dňa 12.10.2016, ktorým Finančné riaditeľstvo SR, ako odvolací orgán, potvrdilo rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica č. 103434810/2016 zo dňa 01.07.2016, ktorým tento podľa § 79 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Daňový poriadok“ alebo „DP“) nepriznal žalobcovi úrok za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty vo výške 1.762.045,37 Eur za zdaňovacie obdobie február 2010, nakoľko odpadol dôvod na jeho priznanie.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia správcu dane vyplýva, že správca dane nepriznal žalobcovi úrok za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu na DPH za zdaňovacie obdobie február 2010, nakoľko odpadol dôvod na jeho priznanie, pretože úrok by bol zhodnotením výnosu z trestnej činnosti - neodvedenia dane, v súvislosti s neoprávneným uplatnením nadmerného odpočtu DPH v nadväznosti na trestné konanie vedené na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2Tk/1/2014 proti obžalovanému J.. J. K., ako osobe konajúcej za žalobcu, keď obžalovaný J.. J. K. bol uznaný za vinného zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Trestného zákona podľa rozsudku okresného súdu z 20.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/89/2015 zo dňa 27.04.2016, právoplatným dňa 27.04.2016.

3. Žalobca proti uvedenému rozhodnutiu správcu dane podal odvolanie.

4. Žalovaný - Finančné riaditeľstvo SR, ako odvolací orgán, rozhodnutím č. 104093933/2016 zo dňa 12.10.2016 rozhodnutie správcu dane potvrdil. Konštatoval, že správca dane sa v odôvodnení svojho rozhodnutia správne stotožnil s odôvodnením rozhodnutí Okresného súdu v Banskej Bystrici, ako aj Krajského súdu v Banskej Bystrici, s tým, že v uvedenom prípade trestné konanie vedené proti konateľovi žalobcu poslúžilo na to, aby bolo možné preukázať, resp. vyvrátiť, či daňový subjekt sa dopustil zneužitia práva, a teda, či došlo k neoprávnenému uplatneniu nároku na vrátenie DPH.

Prevod práv a následné uplatnenie odpočtu dane len sledovalo získanie neoprávnenej finančnej výhody vyplatením nadmerného odpočtu spoločnosti INVESTANO, s.r.o. zo strany Daňového úradu Banská Bystrica, ktorý dňa 03.09.2013 poukázal na účet daňového subjektu čiastku 1.762.045,37 Eur, ktorú si spoločnosť uplatnila v daňovom priznaní k DPH za mesiac február 2010.

5. Žalovaný poukázal na závery Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý rozsudkom 4To/89/2015 zo dňa 27.04.2016 odvolanie obžalovaného J.. J. K. zamietol, konštatujúc, že prvostupňový súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami, pričom zhodnotil všetky dôkazy. Citoval podstatnú časť rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici v trestnej veci obžalovaného J.. K., ktorým bolo právoplatne rozhodnuté o vine a treste obžalovaného.

6. Žalovaný zdôraznil, že v zmysle § 3 ods. 6 Daňového poriadku pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon alebo inú skutočnosť rozhodujúcu pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane, ktoré nemajú ekonomické opodstatnenie, a ktorých výsledkom je účelové obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takéhoto daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, alebo ktorých výsledkom je účelové zníženie daňovej povinnosti, sa pri správe daní neprihliada. Konštatoval, že správca dane s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu vo veci priznania úroku za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu na DPH za zdaňovacie obdobie február 2010 u daňového subjektu INVESTANO, s.r.o. podľa § 79 ods. 3 Daňového poriadku rozhodol tak, že nepriznal úrok za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu, nakoľko dospel k správne mu záveru, že vzhľadom na okolnosti v danej veci odpadol dôvod na jeho priznanie. Žalovaný sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi správcu dane o nepriznaní úroku za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu.

7. Žalovaný sa vypořiadal s odvolacími námietkami, ktoré považoval za neopodstatnené. Neakceptoval námietku, že bolo povinnosťou správcu dane priznať úrok za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/44/2014-40 zo dňa 14.05.2014, z ktorého vyplýval spôsob určenia počtu dní omeškania a s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/106/2015-50 z 02.12.2015, v ktorom bola určená výška úrokovej sadzby, keď poukázal na to, že súdy vecný problém odpočtov dane v týchto rozhodnutiach neriešili.

8. K námietke o prerušení konania poukázal na to, že správca dane môže prerušiť konanie v zmysle § 61 ods. 1 písm. b) Daňového poriadku. V zmysle § 22 ods. 2 DP správca dane si nemôže urobiť úsudok o tom, či, akým spôsobom bol spáchaný trestný čin a podľa článku 50 ods. 1 Ústavy SR, len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy. Preto správca dane správne prerušil konanie vzhľadom na prebiehajúce trestné konanie. Odmietal námietku ohľadom predčasnosti rozhodnutia z dôvodu, že vo veci rozhodnutia o prerušení konania prebieha ešte odvolacie konanie na Najvyššom súde SR na základe žalobcom podaného odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bola žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o prerušení konania zamietnutá. Žalovaný uviedol, že medzičasom Okresný súd v Banskej Bystrici v trestnej veci rozhodol dňa 20.10.2015, pričom jeho rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 4To/89/2015 zo dňa 27.04.2016, čím pominula prekážka, pre ktorú správca dane prerušil konanie a odvolacie konanie na Najvyššom súde SR je irelevantné.

9. K námietke, že ustanovenie § 79 ods. 3 DP neumožňuje nepriznať úrok z omeškania, ale iba povinnosť správcu dane rozhodnúť o priznaní úroku, žalovaný poukázal na to, že v ďalších konaniach vyšli najavo také skutočnosti, na základe ktorých bolo správcom dane spochybnené splnenie zákonných podmienok pre uplatnenie práva na odpočítanie dane a na nárok na vrátenie nadmerného odpočtu, čo malo priamy vplyv aj na posúdenie priznania, resp. nepriznania úroku z omeškania v ďalšom konaní, do ktorého bol správca dane vrátený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/44/2014-40 zo dňa 14.05.2014.

10. Z dôvodu, ktorý bol zistený daňovou kontrolou a po vyjadrení súdom v trestnom konaní, že došlo pri odpočítaní dane k zneužitiu práva a k získaniu neoprávnenej finančnej výhody vyplatením nadmerného odpočtu daňovému subjektu INVESTANO, s.r.o., za ktorý konal J.. J. K. vyplynulo, že daňový subjekt nebol oprávnený uplatniť si v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie február 2010 nadmerný odpočet vo výške 1.762.045,37 Eur. Keďže nebol oprávnený uplatniť si právo na odpočítanie dane, ani nárok

na vrátenie nadmerného odpočtu, nevznikli ani zákonné podmienky pre priznanie úroku podľa § 79 ods. 3 DP. Správca dane síce vrátil predmetný nadmerný odpočet 03.09.2013 a následne dňa 16.09.2013 priznal aj úrok za jeho oneskorené vrátenie vo výške 49.240,70 Eur, ale vzhľadom na prebiehajúce prípravné konanie PPZ, boli tieto finančné čiastky príkazmi Krajskej prokuratúry Banská Bystrica zaistené z dôvodu, že ide o výnos z trestnej činnosti, resp. zhodnotenie výnosu z trestnej činnosti.

11. Pokiaľ daňový subjekt v odvolaní poukazoval na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, žalovaný konštatoval, že sa jedná o rozhodnutia nepoužiteľné na danú vec, ide o odlišný prípad, pretože nadmerný odpočet nebol zadržávaný z dôvodu výkonu daňovej kontroly začatej v lehote na vrátenie nadmerného odpočtu, ale nebol vrátený z dôvodu spochybnenia konania J.. J. K. pri podaní daňového priznania, následne nárok na vrátenie nadmerného odpočtu správca dane neuznal daňovou kontrolou a následne bol nadmerný odpočet zadržaný na účte daňového subjektu z dôvodu prípravného konania pred trestným konaním, ktoré neskôr potvrdilo, že bol spáchaný trestný čin a išlo o zneužitie práva.

12. Žalovaný uzavrel, že pri posúdení priznania, resp. nepriznania úroku v tomto prípade bolo vychádzané zo skutočností zistených na základe iných konaní, najmä na základe výsledku daňovej kontroly a na základe ukončeného trestného konania. Tiež bolo rozhodnuté v zmysle § 3 ods. 6 DP.

13. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ako aj jemu predchádzajúceho rozhodnutia Daňového úradu Banská Bystrica, a to v zmysle § 191 ods. 1 písm. c), d), e), f) a g) SSP. Žalobca v žalobe uvádzal a namietal najmä tieto skutočnosti (body 14-22):

14. Žalobca si uplatnil nadmerný odpočet v daňovom priznaní podanom dňa 25.03.2010 za zdaňovacie obdobie február 2010 vo výške 1.762.045,37 Eur, pričom vrátený mu bol až dňa 03.09.2013. Keďže nadmerný odpočet bol daňovému subjektu vrátený oneskorene a správca dane nezačal v zákonnej lehote daňovú kontrolu, bol povinný priznať daňovému subjektu aj úrok z omeškania. Ten bol priznaný vo výške 49.270,70 Eur rozhodnutím zo dňa 16.09.2013, potvrdeným Finančným riaditeľstvom SR, ale následne boli tieto rozhodnutia zrušené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/44/2014-40 zo dňa 14.05.2014 z dôvodu, že bola nesprávne vypočítaná výška úroku, a to v dôsledku nesprávne zisteného počtu dní omeškania. V neskoršom rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/106/2015-50 z 02.12.2015 súd rozhodol aj o otázke výšky úrokovej sadzby, a tento rozsudok, hoci sa týka iného zdaňovacieho obdobia (júl 2011), je aplikovateľný aj na túto vec, teda ohľadom zdaňovacieho obdobia február 2010.

15. Správca dane bol povinný po vrátení veci, t. j. po vydaní rozsudku č. k. 23S/44/2014-40 opätovne rozhodnúť. Nerozhodol, naopak vydal rozhodnutie o prerušení konania z dôvodu prebiehajúceho trestného konania na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2Tk/1/2014, a to až do právoplatného a vykonateľného rozsudku v tejto trestnej veci. Žalobca podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o prerušení konania, ktorá bola Krajským súdom v Banskej Bystrici zamietnutá, avšak proti rozsudku Krajského súdu žalobca podal odvolanie, o ktorom doposiaľ Najvyšší súd nerozhodol.

16. Samotný správca dane výslovne uviedol, že výsledok daňovej kontroly, resp. prípadné rozhodnutie, že nárok na odpočet DPH bol vyplatený neoprávnene, nemá vplyv na priznanie a zaplatenie úroku za jeho oneskorené vrátenie, ako to vyplýva z korešpondencie - listu správcu dane zo dňa 16.08.2013 k č. VS: PPZ-697/NKA-FP-ST-2013.

17. Nesúhlasil so záverom správcu dane, ktorý vyhodnotil skutočnosť, že ak nadobudol právoplatnosť rozsudok vydaný vo veci 2Tk/1/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/89/2015, tak pomínul dôvod, pre ktorý bolo konanie vo veci priznania úroku za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu prerušené a ďalej pokračoval v konaní tak, že vydal rozhodnutie, ktorým predmetný úrok žalobcovi nepriznal.

18. Tvrdil, že v časti výroku o ochrannom opatrení, t. j. o zhabaní peňažných prostriedkov spoločnosti INVESTANO, s.r.o. na jej bankovom účte, vo výške vyplateného nadmerného odpočtu a doposiaľ priznanej a zaplatenej výšky úrokov za jeho oneskorené vrátenie, bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušené, teda trestné konanie v tejto časti ďalej prebieha. O peňažných prostriedkoch na bankovom účte

žalobcu pozostávajúcich z nadmerného odpočtu DPH a úrokov sa stále vedie konanie pod rovnakou spisovou značkou a dokonca v súčasnosti prebieha aj dovolacie konanie v predmetnej trestnej veci, keď proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/89/2015 v spojení s rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2Tk/1/2014 v časti výroku o vine a treste a výroku o náhrade škody bolo podané dovolanie. Napadnuté rozhodnutie žalovaného je preto predčasné. Ak by aj malo byť pre konanie významné trestné konanie, tak len v časti rozhodnutia o ochrannom opatrení, t. j. zhabaní peňažných prostriedkov, pretože v tejto časti konania sa rozhoduje, či sa jedná o výnos z trestnej činnosti, prípadne v akej sume a v rámci toho je potrebné posúdiť aj námietku žalobcu, že úrok za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu DPH nie je výnos z trestnej činnosti, ale sankcia pre správca dane za jeho vlastné porušenie zákona, a tento nárok vznikol z titulu porušenia zákona zo strany daňového úradu, nie konaním žalobcu, či inej osoby, pričom žalobca však naďalej trvá na tom, že ani vyplatený nadmerný odpočet nie je výnosom z trestnej činnosti.

19. Správca dane nie je oprávnený robiť si vopred úsudok o tom, ako trestné konanie sp. zn. 2Tk/1/2014 v časti rozhodovania o návrhu na zhabanie veci dopadne, preto nemôže ani automaticky robiť úsudok o tom, že peňažné prostriedky na bankovom účte žalobcu by mali byť zhabané ako neoprávnené získané.

20. Napadnuté rozhodnutie je predčasné aj preto, že vo veci rozhodnutia o prerušení konania bola podaná správna žaloba, o ktorej doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

21. Podľa §79 ods. 3 DP bol správca dane povinný, pokiaľ v zákonnej lehote nezačal daňovú kontrolu, ani nevrátil nadmerný odpočet DPH, priznať úrok za jeho oneskorené vrátenie. Išlo o jeho povinnosť úrok priznať, nie o možnosť. Ak správca dane potvrdil, že bolo jeho povinnosťou priznať a zaplatiť úrok za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu, sporným zostal len spôsob výpočtu jeho výšky, z hľadiska akú úrokovú sadzbu použiť, či 10 % alebo 15 %, a určenie počtu dní omeškania.

22. Na rozsudky vydané v trestnom konaní nemožno prihliadať napriek ich právoplatnosti, pretože právny názor o zneužití práva v trestnom konaní nebol preukázaný zákonným spôsobom a zneužívajúce konanie daňového subjektu nebolo preukázané v zmysle judikatúry SD EÚ, najmä rozsudku vo veci C-504/10 Tanoarch zo dňa 27.10.2011, bod 52 a v ňom uvedenej judikatúre SD EÚ, t. j. zneužívajúce konanie nebolo preukázané ani v zmysle rozsudku vo veci C-255/02 Halifax zo dňa 21.02.2006, bod 74 a 75.

23. Žalovaný v stanovisku k žalobe trval na zákonnosti napadnutého rozhodnutia a žalobu navrhoval zamietnuť. Nakoľko žalobca v podanej žalobe uvádzal v podstate rovnaké námietky ako uviedol v odvolaní, s ktorými sa žalovaný vysporiadal vo svojom rozhodnutí, poukázal na argumentáciu v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia, na ktorej zotrval. K námietke, že bolo zrušené rozhodnutie o ochrannom opatrení, t. j. o zhabaní peňažných prostriedkov žalobcu na jeho bankovom účte a v dôsledku toho bolo vydané rozhodnutie predčasne, pretože konanie v tejto časti ďalej prebieha, ako aj dovolacie konanie proti rozhodnutiu o vine a treste v predmetnej trestnej veci, žalovaný uviedol, že v tomto prípade je rozhodujúce rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa rozhodnutia o vine a treste osoby konajúcej za žalobcu a v tejto časti je rozhodnutie súdu právoplatné a zostalo právoplatné aj po rozhodnutiach o odvolaniach krajského súdu. Čo sa týka časti výroku o ochrannom opatrení - zhabaní finančnej sumy, táto vec bola vrátená na ďalšie konanie prvostupňovému súdu, ale z dôvodu relatívnej, teda odstrániteľnej vady a Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku 4To/89/2015 z dňa 27.04.2016 na strane 19 uviedol, že svoje pochybenie môže prvostupňový súd napraviť vykonaním nového verejného zasadnutia, kde bude povinnosťou prvostupňového súdu dodržať všetky procesné práva zúčastnenej osoby. Týmto postupom neboli nijako porušené práva obžalovaného, preto ostatné dôkazy vo vzťahu k výroku o vine a treste, nie sú nijakým spôsobom dotknuté.

24. Žalobca v replike uviedol, že pri rozhodovaní skutkovo zhodných prípadoch musí správca dane rozhodovať tak, aby nevznikali neodôvodnené rozdiely. Preto, ak už raz správca dane vo veci rozhodol o priznaní úroku z omeškania a problém nastal, len pokiaľ išlo o výpočet jeho výšky z dôvodu nesprávneho počtu dní omeškania a nesprávnej úrokovej sadzby, žalobca nevidí dôvod, aby v rámci opätovného výpočtu rozhodol, že tento úrok neprizná. Z právneho dôvodu považuje žalobca nárok za nespochybniteľný. Úrok z omeškania je sankciou pre správca dane za to, že nadmerný odpočet vyplatil oneskorene, pričom ani nezačal daňovú kontrolu. Zo zákona bol preto povinný úrok z omeškania priznať a vyplatiť.

25. Fakt, že medzitým bol J. J. K. odsúdený, nič nemení na vyššie uvedenej skutočnosti, pretože nárok na úrok z omeškania nevzniká uplatnením nadmerného odpočtu v daňovom priznaní J. J. K., ale vzniká zavineným konaním správca dane. Navyše, o peňažných prostriedkoch na bankovom účte daňového subjektu INVESTANO, s.r.o. (vo výške uplatneného nadmerného odpočtu a doposiaľ vyplatenej časti úroku z omeškania) nebolo v trestnom konaní právoplatne rozhodnuté. Napadnuté rozhodnutie žalovaného je preto predčasné a nezákonné. Sám žalovaný priznal, že nadmerný odpočet vrátil oneskorene, keďže správca dane po podaní daňového priznania v zákonnej lehote, nezačal daňovú kontrolu, ani nevrátil nadmerný odpočet DPH, v dôsledku čoho bol povinný správca dane úrok z omeškania priznať a zaplatiť. Podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ, ak dôjde k vráteniu nadmerného odpočtu DPH zdaniteľnej osobe po uplynutí primeranej lehoty, zásada neutrality daňového systému DPH vyžaduje, aby takto generované finančné straty na ujmu zdaniteľnej osoby, ktoré vyplývajú z nemožnosti disponovať s predmetnými peňažnými sumami, boli kompenzované zaplatením úrokov z omeškania (napr. rozsudok C-120/15 Kozober zo dňa 21.10.2015). Súd je povinný v zmysle tohto rozsudku overiť, či vo veci, v ktorej koná, boli dodržané zásady efektivity a ekvivalencie. Podľa rozsudku zdaniteľnej osoby, ktorým nebol vrátený nadmerný odpočet DPH v primeranej lehote, majú podľa práva únie nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalovaný je ako štátny orgán oprávnený v zmysle Ústavy SR konať len to, čo mu zákon výslovne dovoľuje a žiadny zákon mu nedovoľuje rozhodovať o tom, či určité peňažné prostriedky sú alebo nie sú výnosom z trestnej činnosti. Žalovaný nemôže prejudikovať rozhodnutie súdu o tom, či úrok z omeškania je výnosom z trestnej činnosti, ak by vôbec k nejakému trestnému činu došlo, alebo či je to oprávnená platba ako sankcia vyplatená daňovému subjektu za porušenie zákona samotnými daňovými orgánmi. Rovnako tak ani správny súd nie je oprávnený prejudikovať rozhodnutie o peňažných prostriedkoch a o oprávnenosti, či neoprávnenosti ich neplatenia.

26. Žalovaný k doručenej replike nevyužil možnosť podať v súdom určenej lehote dupliku.

27. V súlade s § 107 ods. 2 SSP súd rozhodol po preskúmaní veci rozsudkom bez nariadenia pojednávania, keď rozsudok verejne vyhlásil dňa 28.06.2017.

28. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako správny súd vecne a miestne príslušný na konanie predmetnej veci, po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia, vrátane prvostupňového rozhodnutia a celého postupu daňových orgánov v správnom konaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, preto žalobu zamietol podľa § 190 SSP.

29. Podľa § 2 ods. 2 SSP; každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

30. Podľa § 6 ods. 1 SSP; správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

31. Z administratívneho spisu súd zistil nasledovné skutočnosti:

32. Žalobca si na základe daňového priznania podaného dňa 25.03.2010 uplatnil nadmerný odpočet na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2010 vo výške 1.762.045,37 Eur. Správca dane toto daňové priznanie neakceptoval z dôvodu, že ho podala neoprávnená osoba. Dňa 04.08.2010 žalobca doručil správcovi dane žiadosť o vrátenie daňového preplatku za zdaňovacie obdobie február 2010, ktorú podpísal V. H. W., splnomocnený zástupca daňového subjektu. Správca dane rozhodnutím zo dňa 21.03.2011 nevyhovel tejto žiadosti z dôvodu, že neeviduje daňový preplatok na DPH, pretože predložené daňové priznanie bolo podpísané neoprávnenou osobou, a teda sa považuje za nepodané. Toto rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím orgánom Daňovým riaditeľstvom SR (od 01.01.2012 Finančné riaditeľstvo SR). Na základe podanej žaloby Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 23S/89/2011-39 z 15.02.2012 zrušil vyššie uvedené rozhodnutia daňových orgánov majúci za to, že J. K. bol riadne splnomocnený na podanie daňových priznaní. Rozsudkom Najvyššieho

súdu SR sp. zn. 2Sžf/36/2012 z 18.04.2013 bolo potvrdené rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15.02.2012.

33. Správca dane preto vrátil dňa 03.09.2013 nadmerný odpočet DPH uplatnený žalobcom v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie február 2010. Tiež vydal rozhodnutie zo dňa 16.09.2013 o priznaní úroku vo výške 49.240,70 Eur za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu, proti ktorému sa žalobca odvolal a Finančné riaditeľstvo SR toto rozhodnutie dňa 11.12.2013 potvrdilo. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 3S/44/2014-40 zo dňa 14.05.2014 zrušil rozhodnutia daňových orgánov o priznaní úroku a vrátil vec na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho určenia počtu dní omeškania, keď sporným bol počiatok omeškania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 12.07.2014.

34. Správca dane následne rozhodnutím zo dňa 16.01.2015 prerušil konanie vo veci priznania úroku za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu na DPH za zdaňovacie obdobie február 2010 u žalobcu z dôvodu, že sa začalo konanie na základe podanej obžaloby na Okresnom súde Banská Bystrica proti obvinenému J. J. K. za neoprávnené uplatnenie nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty za žalobcu - spoločnosť INVESTANO s.r.o. za zdaňovacie obdobie február 2010, vedené pod sp. zn. 2Tk/1/2014. Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správcu dane o prerušení konania rozsudkom č. k. 23S/54/2015-27 zo dňa 25.08.2015, voči ktorému bolo podané odvolanie, o ktorom doposiaľ nebolo Najvyšším súdom SR rozhodnuté.

35. Daňový úrad medzitým vykonával u žalobcu daňovú kontrolu za zdaňovacie obdobie február 2010 a na základe jej výsledkov vo vyrubovacom konaní vydal rozhodnutie 12.03.2014, ktorým uplatnený nadmerný odpočet po daňovej kontrole nepriznal a žalobcovi vyrubil rozdiel dane za zdaňovacie obdobie február 2010 v sume 1.762.030,14 Eur. Rozhodnutím Finančného riaditeľstva SR zo dňa 16.06.2014 bolo toto rozhodnutie potvrdené. Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti týchto rozhodnutí rozsudkom č. k. 23S/164/2014-54 zo dňa 04.03.2015, voči ktorému bolo podané odvolanie, o ktorom doposiaľ nebolo Najvyšším súdom SR rozhodnuté.

36. Na návrh vyšetrovateľa PZ Krajská prokuratúra Banská Bystrica vydala príkazy na zaistenie peňažných prostriedkov, ktorými boli zaistené na účte daňového subjektu peňažné prostriedky, a to nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie február 2010 vo výške 1.762.045,37 Eur vyplatený dňa 03.09.2013, ako aj vyplatené úroky za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu vo výške 49.240,70 Eur, ktoré boli priznané na základe pôvodného rozhodnutia o priznaní úroku zo dňa 16.09.2013 a vyplatené dňa 07.10.2013. Peňažné prostriedky boli zadržané z dôvodu, že ide o výnos z trestnej činnosti, resp. zhodnotenie výnosu z trestnej činnosti.

37. Okresný súd v Banskej Bystrici rozsudkom 2Tk/1/2014 zo dňa 20.10.2015 rozhodol, že obžalovaný J. J. K. bol uznaný za vinného zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Trestného zákona. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom 4To/89/2015 zo dňa 27.04.2016 podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného J. J. K. zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.04.2016. Túto skutočnosť považoval správca dane za rozhodujúcu pre pokračovanie konania v prerušenom konaní vo veci rozhodovania o úroku za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu na DPH za zdaňovacie obdobie február 2010 a správca dane oznámil žalobcovi pokračovanie v daňovom konaní vo veci priznania úroku za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu listom zo dňa 23.06.2016.

38. Následne rozhodnutím z 01.07.2016 č. 103434810/2016 správca dane nepriznal žalobcovi úrok za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu na DPH za zdaňovacie obdobie február 2010, nakoľko odpadol dôvod na jeho priznanie, pretože úrok by bol zhodnotením výnosu z trestnej činnosti - neodvedenia dane, v súvislosti s neoprávneným uplatnením nadmerného odpočtu DPH v nadväznosti na trestné konanie vedené pod sp. zn. 2Tk/1/2014. Žalobca proti uvedenému rozhodnutiu správcu dane podal odvolanie, o ktorom rozhodoval žalovaný - Finančné riaditeľstvo SR, ako odvolací orgán a rozhodnutím č. 104093933/2016 zo dňa 12.10.2016 rozhodnutie správcu dane potvrdil. Preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia je na základe podanej žaloby predmetom tohto konania.

39. Podľa § 79 ods. 3 Daňového poriadku; ak správca dane vráti daňový preplatok po lehote ustanovenej v odseku 2, je povinný v lehote do 15 dní od vrátenia daňového preplatku rozhodnúť o priznaní úroku zo sumy daňového preplatku, ak jeho výška presiahne sumu 5 eur. Pri výpočte úroku sa použije trojnásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej v posledný deň lehoty, v ktorej mala

byť suma daňového preplatku podľa tohto zákona vrátená; ak trojnásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahne 10%, pri výpočte úroku sa namiesto trojnásobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky použije ročná úroková sadzba 10%. Úrok sa priznáva za každý deň omeškania. Správca dane tento úrok zaplatí do 15 dní od doručenia rozhodnutia o priznaní úroku. Ak správca dane eviduje voči daňovému subjektu daňový nedoplatok, použije tento úrok alebo jeho časť v lehote na jeho zaplatenie podľa § 55 ods. 6 a 7. Rovnako správca dane zaplatí daňovému subjektu úrok aj v prípadoch oneskoreného vrátenia nadmerného odpočtu a spotrebnej dane, na ktorú bolo uplatnené jej vrátenie, ak sa nadmerný odpočet a spotrebná daň nepoužijú podľa § 55 ods. 6 a 7.

40. Podľa § 3 ods. 6 Daňového poriadku; pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon alebo inú skutočnosť rozhodujúcu pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane, ktoré nemajú ekonomické opodstatnenie a ktorých výsledkom je účelové obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, alebo ktorých výsledkom je účelové zníženie daňovej povinnosti, sa pri správe daní neprihliada.

41. Žalobca žalobou napáda rozhodnutie žalovaného nielen ako nesprávne a nezákonné, ale aj ako predčasné z dôvodu, že vo veci rozhodnutia o prerušení konania sa doposiaľ vedie konanie na Najvyššom súde SR, keďže rozhodnutie správcu dane o prerušení konania zo dňa 16.01.2015 bolo napadnuté správnu žalobou, ktorá bola rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.08.2015 zamietnutá, a proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie.

42. Súd sa zaoberal tvrdenou nezákonnosťou a nesprávnosťou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj jemu predchádzajúceho rozhodnutia správcu dane, vrátane celého postupu daňových orgánov v rozsahu žalobných bodov. Žiadne zo žalobných bodov správny súd nepovažoval za relevantné prívodiť zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia.

43. Súd sa stotožňuje so stanoviskom žalovaného, že v priebehu konania sa stalo významnou skutočnosťou majúcou podstatný vplyv na konanie o priznaní úroku za oneskorené vrátenie uplatneného nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie február 2010, a to výsledok trestného konania vo veci vedenej na Okresnom súde v Banskej Bystrici proti obžalovanému J. J. K. pod sp. zn. 2Tk/1/2014.

44. Podľa článku 50 ods. 1 Ústavy SR; len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy.

45. Podľa článku 50 ods. 2 Ústavy SR; každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

46. Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 2Tk/1/2014-2283 zo dňa 20.10.2015 bol obžalovaný J. J. K. uznaný za vinného, okrem iných aj za skutok, že konajúc v mene obchodnej spoločnosti INVESTANO, s. r. o. podal Daňovému úradu Banská Bystrica II riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty datované dňom 25.03.2010 za zdaňovacie obdobie február 2010 obchodnej spoločnosti INVESTANO, s. r. o., v ktorom daňovom priznaní uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty za spoločnosť INVESTANO, s. r. o. podľa § 55 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH vo výške 1.762.030,14 Eur, ktorým len sledoval získanie neoprávnenej finančnej výhody - nároku na odpočítanie DPH, ktorý nárok uplatnil bez splnenia podmienok ustanovenia § 49 ods. 2 Zákona o DPH, pretože fakturované služby spoločnosť INVESTANO, s. r. o. nepoužila na dodávky tovaru a služieb, čím bola Slovenskej republike spôsobená škoda vo výške vyplateného nadmerného odpočtu DPH vo výške 1.762.030,14 Eur, ku ktorému vyplateniu došlo na bankový účet spoločnosti INVESTANO, s. r. o. dňa 03.09.2013, teda vo veľkom rozsahu si neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie DPH v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech, čím spáchal zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Trestného zákona. Zároveň bolo rozhodnuté, že sa podľa § 83 ods. 1 písm. e) Trestného zákona zhabáva suma 1.811.270,71 Eur, ktorá sa nachádza na bankovom účte spoločnosti INVESTANO, s. r. o.

47. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 4To/89/2015 zo dňa 27.04.2016, právoplatným dňa 27.04.2016, na základe odvolania obžalovaného J. J. K. a zúčastnenej osoby spoločnosti INVESTANO, s. r. o. odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol. Zároveň zrušil rozsudok

okresného súdu v časti výroku o ochrannom opatrení zhabaní sumy 1.811.270,71 Eur a v tejto časti uložil súdu prvého stupňa vec v potrebnom rozsahu znovu prejednať a rozhodnúť.

48. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/72/2016 zo dňa 17.08.2016 bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Tk/1/2014 zo dňa 22.06.2016 a uložené okresnému súdu vo veci znova konať a rozhodnúť. Uznesením predsedu senátu okresného súdu bola zhabaná suma 1.762.030,14 Eur nachádzajúca sa na bankovom účte spoločnosti INVESTANO, s. r. o., ktorá bola zaistená na základe príkazu prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 03.09.2013 a súčasne bolo zhabané príslušenstvo - úrok vo výške 49.240,70 Eur, ktorá suma bola zaistená na základe príkazu prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 08.10.2013. K zrušeniu uznesenia okresného súdu došlo z dôvodu, že rozhodovanie o zhabaní veci bolo vykonané v rozpore s procesnými predpismi v dôsledku čoho je celý výrok uznesenia nezákonný s poukazom na skutočnosť, že prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil dôkazmi, ktoré boli vykonané bez účasti riadneho zástupcu zúčastnenej osoby.

49. Správny súd zastáva názor, že dôležitou je skutková veta trestného rozsudku, v ktorom je vymedzené, čoho sa obžalovaný dopustil, keď evidentne došlo k neoprávnenému uplatneniu nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie február 2010. Úrok za oneskorené vyplatenie nadmerného odpočtu sa viaže na skutkovú vetu, nemožno oddeľovať otázku viny a trestu od nároku naň. Ak z trestného rozsudku vyplýva, že osoba konajúca za žalobcu sa dopustila zneužitia práva, že žalobcom došlo k neoprávnenému uplatneniu nároku na vrátenie DPH, potom záver, že úrok za prípadné oneskorené vyplatenie nadmerného odpočtu DPH by bolo zhodnotením výnosu z trestnej činnosti neodvedenia dane, je podľa názoru súdu správny. Súd sa preto stotožňuje so záverom daňových orgánov, že vzhľadom na nové okolnosti vo veci, ktorou je právoplatné rozhodnutie o vine a treste obžalovaného J. J. K., ako osoby konajúcej za žalobcu pre skutok uvedený vyššie, odpadol dôvod na priznanie úroku z omeškania za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie február 2010, ak tento samotný nadmerný odpočet DPH nie je možné uznať po práve.

50. Pokiaľ žalobca v žalobe namietal, že správca dane sám výslovne uviedol, že výsledok daňovej kontroly, resp. prípadné rozhodnutie, že nárok na odpočet DPH bol vyplatený neoprávnené, nemá vplyv na priznanie a zaplatenie úroku za jeho oneskorené vrátenie, súd poznamenáva, že takéto stanovisko bolo možné akceptovať len do výsledku konania v trestnej veci Okresného súdu v Banskej Bystrici vedeného pod sp. zn. 2Tk/1/2014. Je neprípustné, aby bolo priznané zhodnotenie výnosu z trestnej činnosti, za aký je už v dôsledku právoplatnosti trestného rozsudku potrebné považovať tento úrok.

51. Pokiaľ žalobca v žalobe dôvodí relevantnosťou zrušenia ochranného opatrenia o zhabaní veci, správny súd zastáva názor, že samotné ochranné opatrenie o zhabaní veci je irelevantné, a to o to viac, že bolo zrušené len z dôvodu procesných pochybení. Relevantná je totiž skutková veta, z ktorej je zrejmé, akého skutku sa obžalovaný (odsúdený) dopustil, pričom úrok ako taký sa viaže na ňu a nie na ochranné opatrenie o zhabaní veci. Zo skutkovej vety odsudzujúceho trestného rozsudku jednoznačne vyplýva, že došlo k neoprávnenému uplatneniu odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie február 2010.

52. Súd nesúhlasí s argumentáciou žalobcu, že ak nadmerný odpočet bol vrátený oneskorene a správca dane nezačal v zákonnej lehote daňovú kontrolu, bol povinný priznať daňovému subjektu aj úrok z omeškania. Z dôvodov uvedených vyššie, priznaniu úroku bráni výsledok trestného konania. Pokiaľ sa žalobca v žalobe dovoľával postupovať v zmysle rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/44/2014-40 zo dňa 14.05.2014 ako aj rozsudku č. k. 23S/106/2015-50 zo dňa 02.12.2015, súd poukazuje na to, že v žiadnom z týchto rozhodnutí nebol posudzovaný nárok na úrok za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu DPH ako taký, rozhodovalo sa len v zmysle žalobných námietok, a to o počte dní omeškania (sporným bol moment počiatku doby omeškania), či o výške úrokovej sadzby (spornou bola úroková sadzba 10 % alebo 15 %). Navyše, v čase rozhodovania, správny súd v rámci prezumpcie nevinu, nemohol zohľadňovať začatie trestného stíhania voči obžalovanému J. J. K..

53. Nemožno prisvedčiť argumentácii v žalobe o predčasnosti rozhodnutia. Správca dane postupoval správne, ak po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o vine a treste obžalovaného pokračoval v konaní vo veci úroku za oneskorené vyplatenie uplatneného nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie február 2010. Aj podľa stanoviska súdu pominul dôvod prerušenia, a teda sa stalo irelevantným konanie pred odvolacím súdom (Najvyšším súdom SR) vedeného na základe podaného odvolania proti rozsudku

Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bola zamietnutá žaloba smerujúca proti rozhodnutiu správcu dane o prerušení konania. Nič nemení na tom ani skutočnosť, že je podané dovolanie proti rozhodnutiu o vine a treste, pretože pokiaľ by v dovolacom konaní došlo k inému záveru, mohol by to byť dôvod na obnovu konania v predmetnej veci.

54. V zhode so stanoviskom žalovaného, ani súd nepovažuje postup daňových orgánov za rozporný s judikatúrou Súdneho dvora EÚ, na čo poukazoval žalobca, a to z dôvodov, ktoré uviedol aj žalovaný. Správny súd dospel k záveru, že žiadne zo žalobných námietok nespochybnili správnosť záveru daňových orgánov v postupe pri rozhodovaní o úroku za oneskorené vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie február 2010.

55. Súd nepovažuje za správne ani tvrdenie žalobcu, že v zmysle § 79 ods. 3 Daňového poriadku neprichádza do úvahy negatívne rozhodnutie, t. j. o nepriznaní úroku. Naopak, vydanie takéhoto rozhodnutia súd považuje za vhodné, je v záujme právnej istoty daňového subjektu. Okrem toho, že sa pre neho stane známym ako bolo o nároku rozhodnuté, umožňuje sa mu proti takémuto rozhodnutiu právne korektnými prostriedkami brojiť.

56. Správny súd, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a jemu predchádzajúceho rozhodnutia správcu dane, ako aj postupu daňových orgánov v konaní, a to v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, dospel k záveru, že v medziach žaloby je rozhodnutie žalovaného, ako aj správcu dane, v súlade so zákonom. Žalovaný vec správne právne posúdil, pričom sa náležite vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami žalobcu a svoje žalobou napadnuté rozhodnutie aj vyčerpávajúco odôvodnil, s ktorým sa súd v plnom rozsahu stotožnil.

57. Správny súd preto nepovažuje za potrebné opakovať argumentáciu žalovaného, či už k skutkovým okolnostiam alebo právnomu posúdeniu veci. Osobitne považoval za potrebné v zmysle § 139 ods. 2 SSP vyjadriť sa len k podstatným skutkovým tvrdeniam a právnym argumentom v žalobe. Poukazuje pritom na dnes už ustálenú judikatúru, že súd nemusí dať odpoveď na každý argument strany, len na tie podstatné.

58. Správny súd z vyššie uvedených dôvodov žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 SSP.

59. Žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, súd náhradu trov konania nepriznal, aplikujúc ustanovenie § 167 ods. 1 SSP a contrario.

60. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednohlasne, t. j. pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Tento rozsudok nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty 30 dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 2 SSP).

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.), ktorá má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. a) SSP).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd - Najvyšší súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Krajskom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 2 písm. a) SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.